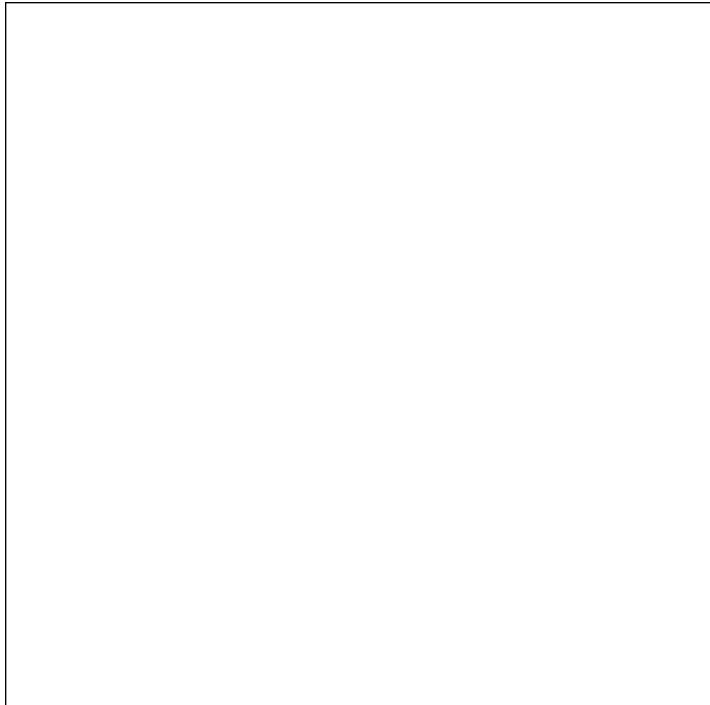

(uten bilde)

- III nivå 4
- vietnamesisk / bokmål
- Phuong Nguyen
- Catherine Groenewald
- Ursula Natfjula

Bestemors bananer

Những quả chuối của bà

Những quả chuối của bà / Bestemors

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

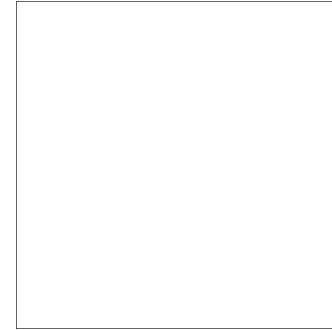
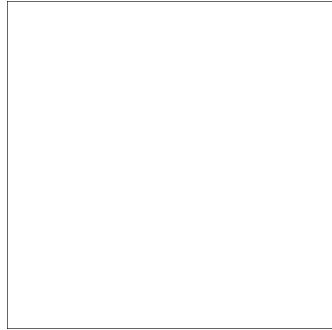
Johannesen (nb)

Overrett av: Phuong Nguyen (vi), Espen Strange-

Illustret av: Catherine Groenewald

Skrevet av: Ursula Natfjula

bananer

Vườn của bà rất tuyệt, có nhiều lúa miến, kê, và sắn. Nhưng ngon nhất vẫn là chuối. Dù bà có nhiều cháu, tôi vẫn thầm nghĩ rằng tôi là người bà yêu thích nhất. Bà thường mời tôi tới nhà. Bà cũng kể cho tôi nghe nhiều bí mật nho nhỏ. Nhưng có một bí mật mà bà không bao giờ kể cho tôi nghe, đó là nơi mà bà ủ chín chuối.

...

Bestemors kjøkkenhage var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananene. Selv om bestemor hadde mange barnebarn, visste jeg i all hemmelighet at jeg var favoritten hennes. Hun inviterte meg ofte hjem til seg. Hun fortalte meg også små hemmeligheter. Men det var én hemmelighet hun ikke delte med meg: hvor hun modnet bananene.

Tối ngày hôm đó, tôi bị bố, mẹ, và bà gọi lại. Tôi biết ngay là vì sao. Tối hôm đó, khi tôi đi ngủ, tôi biết rằng mình không thể tiếp tục lấy trộm nữa, không thể lấy trộm của bà, của bố mẹ, và dĩ nhiên là của những người khác.

...

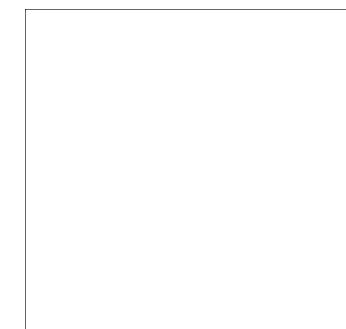
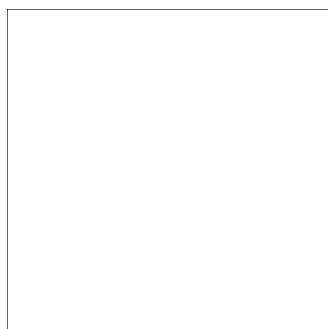
Senere den kvelden sendte mor, far og bestemor bud etter meg. Jeg visste hvorfor. Da jeg la meg til å sove den natten, visste jeg at jeg ikke kunne stjele igjen, ikke fra bestemor, ikke fra foreldrene mine, og definitivt ikke fra noen andre.

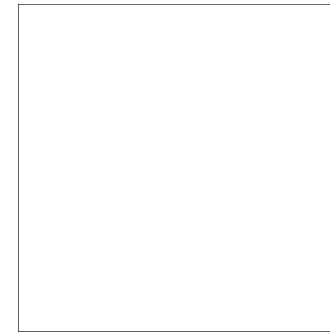
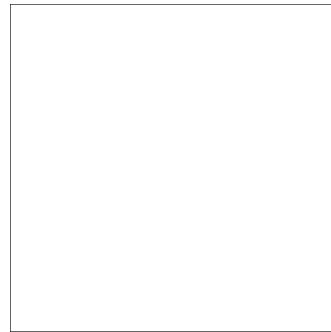
Một ngày nọ, tôi thấy một cái rổ rom để ngoài trời bên
nhàng tầu là thán kí cùa bà dìay! „
vậy bà? „ Câu trả lời duy nhất mà tôi nhèn dùroc lá: „ Đó là
thoảng bà lết qua lết lại. Tôi to mò hỏi: „ Là này dè lam gi
bà dìay! „ Bên cạnh cái rổ có vại tầu là chouï mà thinh
duy nhất mà tôi nhèn dùroc lá: „ Đó là cái rổ thán kí cùa
người nhà bà. Khi tôi hỏi bà cái rổ dè lam gi, câu trả lời
nhàng tầu là thán kí cùa bà dìay! „ Câu trả lời duy nhất mà thinh
duy nhất mà tôi nhèn dùroc lá: „ Đó là cái rổ thán kí cùa
bà dìay! „ Câu trả lời duy nhất mà thinh

...

Ngày hôm sau là ngày đi chợ. Bà thực dìay rất sớm. Bà
lùon mang chouï chin và sắn ra chợ bán. Ngày đó, tôi
không chay với tôi nhà bà nha. Nhưng tôi không thể nào
tranh mất bà lâu dùroc nha.

...
Nesten dag var det markedsdag. Bestemor stod opp tidlig.
Hun tok alltid med modne bananer og maniok for å
selge på markedet. Jeg skyndte meg ikke for å besøke
henne den dagene. Men jeg kunne ikke unngå henne
vedig lengre.

Thật là thú vị khi nhìn bà, chuối, là chuối, và cái giỏ rơm to. Nhưng bà bảo tôi chạy đến nhà mẹ làm việc vặt cho bà. “Bà ơi, xin hãy cho cháu xem bà chuẩn bị...” Bà cứ khăng khăng bảo: “Cháu ơi, đừng có bướng bỉnh nữa nào. Hãy làm như bà bảo đi nhé.”

...

Det var så interessant å se på bestemor, bananene, bananbladene og den store stråkurven. Men bestemor sendte meg av gårde til mamma for et ærend.
“Bestemor, vær så snill, la meg få se på mens du forbereder ...” “Ikke vær så sta, jenta mi, gjør det du har blitt bedt om”, insisterte hun. Jeg sprang av gårde.

Ngày hôm sau, khi bà ở ngoài vườn hái rau, tôi lén vào nhà và trộm nhìn những quả chuối. Chuối chín gần hết rồi. Cảm lòng không được, tôi hái bốn quả. Khi tôi đi rón rén ra ngoài, tôi nghe bà ho bên ngoài. Tôi giấu những quả chuối dưới áo đầm và đi ngang qua bà.

...

Neste dag mens bestemor var i kjøkkenhagen og plukket grønnsaker, snek jeg meg inn og tittet på bananene. Nesten alle var modne. Jeg kunne ikke la være å ta en klase med fire. I det jeg listet meg mot døra, hørte jeg bestemor hoste utenfor. Jeg rakk så vidt å gjemme bananene under kjolen og gikk forbi henne.

Neste dag, da bestemor kom for å besøke moren min,
bananene en gang til. Det var en klase veldig modne
skyndte jeg meg av gårde til huset hennes for å sjekke
bananer der. Jeg tok en og gjemte den i kjolen min. Etter
at jeg hadde dekket kurven, gikk jeg bak huset og spiste
den fort. Det var den sørteste bananen jeg noen sinne
hade smakt.

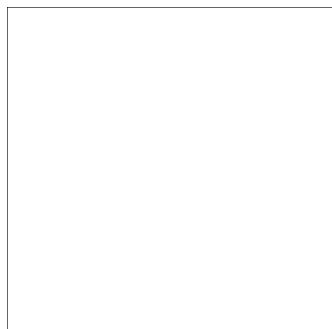
Da jeg kom tilbake, satt bestemor utenfor, men med
verken kurven eller bananene. „Bestemor, hvor er
kuren, hvor er bananene, og hvor ...“ Men det eneste
svarer jeg ikke, var: „De er på det magiske stedet mit.“
Det var så skuffende!

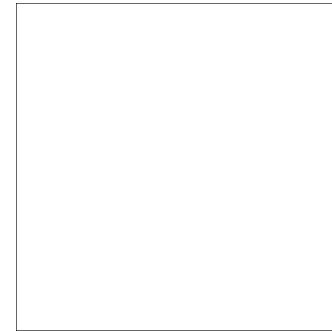
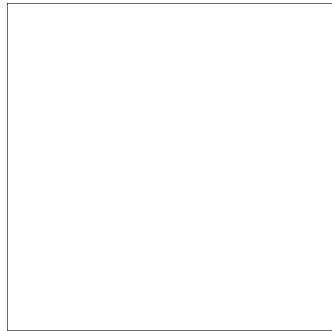
...

Ngay hôm sau, khi bà tôi nha mẹ, tôi chảy với nha bà
để Kiem tra những quả choui lán nha. Có một nai choui rất
chín. Tôi hái một quả và giấu trong áo đầm của mình.
Sau khi che cái rổ lại, tôi ra sau nhà và ăn với quả choui.
Đó là quả choui ngọt nhất mà tôi từng ăn.

...

Khi tôi trở về, bà đang ngồi bên ngoài, nhung không có
rõ, nhung không có choui. „Bà ơi, cái rổ đâu? Choui đâu
hết rồi? Vâ...“ Nhungen câu trả lời duy nhất tôi nhận được
là: „Chung đang ở một nơi than ki của bà.“ Thật là đáng
thất vọng!

Hai ngày sau, bà bảo tôi đi lấy cây gậy cho bà trong phòng ngủ. Ngay khi tôi mở cửa ra, một mùi chuối chín thơm nức chào đón tôi. Ở trong phòng ngủ là cái giỏ rơm thán kì của bà. Nó được giấu kín trong một cái mền cũ. Tôi giở cái mền lên và ngửi mùi thơm nức.

...

To dager senere ba bestemor meg om å hente stokken hennes fra soverommet. Så snart jeg åpnet døra, ble jeg møtt av den sterke lukten av modne bananer. I det innerste rommet var bestemors store magiske stråkurv. Den var godt gjemt av et gammelt teppe. Jeg løftet det og lukket på den vidunderlige duften.

Giọng nói của bà làm tôi giật bắn người khi bà gọi: “Cháu làm gì vậy? Đem cho bà cây gậy nhanh lên nào.” Tôi chạy ra ngoài cùng với cây gậy của bà. Bà hỏi: “Cháu cười gì thế?” Câu hỏi của bà làm tôi nhận ra rằng mình vẫn còn cười vì phát hiện ra nơi thán kì của bà.

...

Bestemors stemme skremte meg da hun ropte: “Hva holder du på med?” “Skynd deg og ta med stokken.” Jeg skyndte meg ut med stokken hennes. “Hva er det du smiler for?” spurte bestemor. Spørsmålet hennes fikk meg til å innse at jeg fortsatt smilte over oppdagelsen av det magiske stedet hennes.